

TAPASZTALAT
FÜZET

Crystal

TEHERMENTES ÉLET!

„EZERARCÚ BETEGSÉG” – ÍGY SZOKTÁK NEVEZNI, MERT AKINEK MEGTÁMADJA A SZERVEZETÉT, AZ SOSEM TUDHATJA, MIKOR ÉS MILYEN TÜNET FORMÁJÁBAN MUTATJA MEG MAGÁT EZ A KÓR. SZISZTÉMÁS LUPUS, MÉG A HANGZÁSA IS VALAMIFÉLE ALATTOMOSSÁGOT, LOPAKODÁST SUGALL. NEM CSODA, HISZ EGY GYULLADÁSOKKAL JÁRÓ KRÓNIKUS AUTOIMMUN BETEGSÉGRŐL VAN SZÓ, AMI RÖVIDEN AZT JELENTI, HOGY SZERVEZET SAJÁT MAGA ELLEN FORDUL. HORVÁTH RENÁTA VISZONT 38 ÉVESEN NEM ADJA BE A DEREKÁT ENNEK A FENYEGETÉSNEK ÉS FELVETTE A HARCOT, AMIHEZ SEGÍTSÉGET IS TALÁLT. AZ EREDMÉNY NEM SOKAT VÁRATOTT MAGÁRA.

AMIKOR KÉRDEZEM, MI A BETEGSÉGE PONTOSAN, AZ ORVOSI PAPÍRJAÍÉRT NYÚL ÉS ONNAN OLVASSA A TELJES ELNEVEZÉST. A FELEJTÉS, TALÁN EGYIK JELE ANNAK, HA AZ EMBER NEM FOGLALKOZIK NAP, MINT NAP VALAMIVEL. MOST MÉGIS ARRÁ KÉREM, IDÉZZE FEL AZ ELSŐ TÜNETEKET...

Mik voltak a betegségének kezdeti jelei?

Az ízületeimen éreztem először, hogy valami probléma van. Bedagadtak a kezeim, nem tudtam hajlítani az ujjaimat. Időről időre elmúltak a tünetek, majd valamilyen más formában újra jelentkeztek. Egy alkalommal a bal alkarom teljesen elszíneződött, bepirosodott, bedagadt és nagyon fájdalmas érzéssel párosult. Először a házi orvoshoz mentem, aki elküldött mindenféle vizsgálatra, melyek során elsősorban lime korra vagy orbáncra gyanakodtak. De kiderült, hogy egyik sem.

És az is kiderült, hogy mi a valódi ok?

Az egy másik alkalommal derült ki, amikor már sokkal súlyosabb tüneteim voltak. Elképesztő erősségű mell-kasszoritással kerültem kórházba, alig kaptam levegőt. Ezzel párosult egy végtelenségű izomfájdalom. Nem tudom, mihez hasonlítani azt az állapotot, mindenem rettentően fáj, alig bírtam mozdulni. A kórházban hosszasan vizsgáltak, mire végre egy fiatal doktornő elkezdett gyanakodni a Lupusra. A célirányos vizsgálat kimutatta, hogy helyes volt a feltételezése.

Mennyire rémítette meg ez a hír?

Az első sokk után elhatároztam, hogy nem fogok ezzel foglalkozni nap, mint nap, mert nem lehet ilyen betegségtudatosan teljes értékű életet élni. Van két gyermekem, őket fel kell nevelnem, és ez tartja bennem az erőt. Amint felgyógyultam ebből az ágyynak esett állapotból visszamentem dolgozni és bármilyen fájdalmaim is voltak, egy napig nem voltam betegápolmányban. Az aktív élet el tudta terelni a figyelmemet a betegségemről és a fájdalomról is valamelyest.

Mitől gyógyult fel?

Steroidos majd egyéb gyógyszereket (Delagil, később Methotrex at Lachema) kaptam a betegségem kezelésére, és fájdalomcsillapítókat szedtem, hogy enyhítsem azt a rémes testérzetet, amivel mindez okozni tud. Aztán idővel abbahagytam a steroidok szedését, mert teljesen kiborultam a mellékhatásaitól. Az felfújja az embert, látszik a bőrén is... nagyon rossz, mint a kemikáliák általában. Már régóta a természetes módszerekben hiszek jobban.

Próbálkozott ilyenekkel is?

Igen bármilyen bajom volt, akár fiatalabb koromban is, akkor is inkább gyógyteákkal, természetes táplálék-kiegészítőkkel kezeltem magam. Ez volt nagyon megnyerő az összejt kapszulában is, mikor először olvastam róla egy újságban. Gondoltam, hogy ha természetes összetevőkből készül, akkor biztos nem árthat, és ha az összejt megszaporodása segít a szervezetemnek felvenni a harcot ez ellene dolgozó erőkkel szemben, akkor csak jobb lehet. Ugyhogy elkezdtem szedni ezt a terméket.

Konzultált valakivel erről?

Igen, próbáltam megbeszélni a kezelőorvosommal, de nem mutatott rá hajlandóságot. Azt mondta: ha magának van kidobni való pénze, akkor szedje. Hát nincs kidobni való pénzem, de hittem az volt és el is kezdtem szedni.

Mikor?

Három hónapja és már van eredménye.

Milyen eredményeket tapasztal?

Egyrészt elhagytam a fájdalomcsillapító szereket, amiket naponta

HORVÁTH RENÁTA
AKI NEM ADTA
FEL A KÜZDELMET

szedtem, nem is keveset. És ennek ellenére, jól érzem magam, nincsenek fájdalmaim, nem émelyeg a gyomrom, mint azelőtt. Ebből kifolyólag könnyebben mozgok, egyszerűen könnyebbnek érzem magam, tehermentesnek.

A fájdalom, nagyon sokszor csupán pszichés faktoroktól függ. Nem gondolt rá, hogy csupán erről van szó?

Fizikai jelei is vannak a javulásnak. Nem dagadnak be az ízületeim, és nem émelyeg a gyomrom, mint azelőtt. És, ami nem rég derült ki, a labor eredményeim is sokkal jobbak. Legutóbb a körzeti orvos azt mondta, hogy beszéljek meg konzultációt a kezelőorvosommal mert a fehérvérsejt számom nagyon lecsökkent, és ettől legyengült a szervezetem ellenálló képessége. A legutóbbi laborvizsgálatkor ez az eredmény már teljesen jó volt, és más értékek is egyre jobban közelítenek a normál szinthez. Hiszek ebben a termékekben, bárki bármit is mond.

KELJ FEL ÉS JÁRJ!

OLYAN, MINT BÁRMELYIK EGÉSZSÉGES EMBER. ÉLETVIDÁM, ENERGIKUS, EL-SZÁNT... S CSAK AKKOR SÍRJA EL MAGÁT, MIKOR ARRÓL BESZÉL, NÉHÁNY HÓNAPPAL EZELEŐTT MÁR KERESVE SEM TALÁLTA ÉRTELMÉT AZ ÉLETNEK. SCLEROZIS MULTIPLEX ÉS A VELE JÁRÓ MÉLTATLAN MINDENNAPOK, ÉRDEKTELENSÉG, HAGYATKOZÁS, AZ ÉLET VÉGETVETÉSÉN VALÓ ELMÉLKEDÉS... S VÉGÜL EGY ISMERŐS, AKI HÍRÉT HOZZA A MEGOLDÁSNAK, S AZT MONDJA: „ETTŐL FOGSZ MEGGYÓGYULNI”.

KLÁRA 50 ÉVES, HÉT ÉVVEL EZELEŐTT HOSSZAS TORTÚRA UTÁN DIAGNOSZTIZÁLTÁK NÁLA A RETTEGETT KÓRT, AZ SM-ET.

Mik voltak az első tünetek?

Még jóval azelőtt, hogy kiderült volna a betegségem, voltak tünetek, amelyek alapján senki nem gyanakodott. Derékfájás, gyomorgörcs, amit egyik napról a másikra kialudtam. Aztán nehezebb idők jöttek, családi problémák és egy alkalommal úgy kimerültem, hogy négy napig nem tudtam aludni. Bevittek elmegyógyintézet C osztályára, ahol több, mint négy hónapig tartottak. Hazajöhettem volna, de akkor nem nyilvánítanak gyógyultnak, és nem dolgozhatok tovább óvónőként. Így egy ismerősöm tanácsára kihúztam ezt az időt türelmesen.

Ekkor derült ki a betegsége?

Nem, ezidő alatt arra nem voltak képesek, hogy MR vizsgálatot végezzenek rajtam, csak nyugtatóztak. Később, 2000-ben egy MR felvétel alapján diagnosztizálták a betegségemet. Úgy került sor erre a vizsgálatra, hogy tartós látászavarom miatt szemészhez fordultam, de a szememnek nem volt semmi szervi baja. A doktornő küldött tovább a neuro-immunológiai osztályra, ahol alaposan kivizsgáltak.

A látászavar volt az egyetlen tünet?

Eleinte igen, aztán később fáradékonyság, idegkimerültség. Észrevettem, hogy a negatív események nagyon megviselnek, ezek hatására romlik az állapotom. Idővel már a végtagjaimat is érintette a betegség, aminek első tünete az volt, hogy a bal lábamat nem tudtam jól használni, nem úgy működött, ahogy szerettem volna. A férjem halála után kerültem igazán rossz állapotba, a mozgáskorlátozottságom és a látászavarom is felerősödött. Éreztem, hogy a lábaim elhagynak, alig állok rajtuk, nem bírom magam tartani, nem tudok rendesen megfogni valamit, mert kiesnek a dolgok a kezemből. Nem tudtam késse, villával enni, sokszor mellényeltem a falatot. A beszédem, az artikulációm, teljesen megromlott, de nem csak beszélni nem tudtam jól, hanem például tv-t sem tudtam már nézni, mert túl gyorsnak éreztem a beszédtempót

ahhoz, hogy megértsem. Így kerültem be idén januárban a kórházba.

Milyen kezeléseket alkalmaztak az orvosok?

Szteroid kúrák voltak, de azokat a kórházból kijövet önhatalmúlag abbahagytam, nagyon erős mellékhatásai voltak. Olyan volt, mintha kimarta volna a bőrömet és a testem minden nyílása kisebesedett, nagyon tönkretett.

Próbált valamit helyette?

Még régebben próbáltam a homeopátiát, ami nagyon jól bevált, évekig tünetmentes voltam, de most elkövettem azt a hibát, hogy nem éltem ezzel a lehetőséggel. És csak romlott az állapotom. Már alig bírtam járni a saját lábamon. A lányomé, akik az emeleten laknak szőnyegpadlóztak, és nem tudtam felmenni megnézni, milyen lett a szobájuk. A helyzet odáig fajult, hogy nem tudtam tartani a vizeletet és a szeleket, gyakran bepisiltem. Rémes volt. Már az utcára sem tudtam kimenni. Akik hozzám jöttek, azokon pedig láttam, a döbbenetet és a szánalmat.

Mindeközben mit érzett?

Csak sírtam. Már előkészíttem a gyerekeim további teendőit, arra az időre, amikor már nem leszek képes kezben tartani az életem. Éjjelente imádkoztam a Jó Istenhez, hogy vegyen magához, vagy gyógyítson meg, mert én így nem tudok tovább élni. Végül piacra dobtam a családi házamat, és azt terveztem, hogy még egy dolgot megpróbálok, az összejtbeültetést (Kínában, vagy Kijevben) és ha az nem segít, akkor véget vetek az életemnek valahogy. Nem akaszkozhatok rá a gyerekeimre, akik most nőttek föl, le-diplomáztak, és kezdenék élni a saját életüket, ami nem szólhat arról, hogy engem rángatnak, meg pelenkáznak.

Most ezt senki meg nem mondja Önrről, hogy nemrég ilyen állapotban volt, ugye?

Nem, és szinte hihetetlen is, ami történt, pedig igaz. Ebben a rémes fizikai

és lelkiállapotban, májusban egy ismerősöm, hozott egy újságot, benne egy cikkel, az összejt kapszuláról. Felvettük a gyártó céggel a kapcsolatot és pontosan emlékszem, május 18-án vettem be az első adagot.

Azóta alig telt el három hónap...

Nagyon gyorsan javultam, szinte egyik napról a másikra visszajött az életerőm, a vitalitásom, a hangulatom megváltozott.

És mik voltak a fizikai javulás első jelei?

Szinte hihetetlen, olyan hamar éreztem a hatást. Tudtam, mikor érkezik a kapszula és előtte csináltam egy méregtelenítő léböjt kúrát. Már az első napokban észrevettem, hogy nem vagyok annyira álmos ebéd után, mint szoktam, és ami nagyon érdekes volt, hogy kimentem a napra és nem volt az addig megszokott rossz érzésem, hogy földbe döngöl a nap, és kiszívja az agyamat. Aztán olyan hirtelen kezdtem el javulni, hogy a lányom felkiáltott: „Anyu, ami Veled történik, az a „kelj fel és járj” esete. Igen, mondtam Neki, ha az igaz volt a Bibliában, igaz most is.

Nem szeretném a múltra emlékezni, de árulja el, mi maradt vissza a pár hónappal ezelőtti tünetekből?

Ha normál tempóban megyek, akkor nem is látszik, de én még érzem, hogy a bal lábam nem működik százszázalékosan. A szemem abszolút megfelel egy ötven éves emberének. És minden más rendbejött. Járni alig tudtam, most meg szatyrot cipelek. Teljesen egészséges embernek érzem magam és ez csodálatos. Koncertekre, moziba járok. Kétnaponta egy adag összejt kapszulán kívül semmit nem szedek. És amióta felgyógyultam, kiváltottam a vállalkozói engedélyt, azért hogy forgalmazhassam ezt a terméket. Mert megfogadtam, hogy aki rajtam segít, azt én egész életemben segíteni fogom.

„AZ ORVOS CSAK ANNYIT MONDOTT SM.”

SZIGETI REGINA (31 ÉVES)

Regina 2005. áprilisában már biztosan tudta, hogy szklerózis multiplexben szenved. Az energikus lány egyik tavasszal csak annyit vett észre eleinte, hogy gyengébb az átlagosnál. „Mindig is aktív életet éltem. Az élet minden területén igyekeztem a maximumot nyújtani. Minden elvárásnak tökéletesen megfelelni. Amikor elvárásnak úgy éreztem, ez a megfelelni vágyás egyre több és több energiámba kerül.” – meséli Regina.

Sajnos Regina gyengesége nem a tavaszi fáradtságnak volt betudható. A lány minőségi oktatóként és ellenőrként dolgozott, mindenapjai része volt a jó kommunikációs készség: rendszeresen kellett érthetően elmagyaráznia miként is működnek a gyárban a gépek, hiszen az emberek biztonságos munkája múlt azon, hogyan ismerteti a munkafolyamatot.

„A beszéd is egyre nehezebben ment.” – magyarázza a székesfehérvári lány. „Amikor orvoshoz már csak akkor fordultam, amikor a szemem is bekancsalodott. Akkor azt hittem itt a vég.”

Regina az orvosnál még semmit sem sejtett. Amikor a doktor megemlítette, hogy valószínű ez „SM”, Reginának semmit sem jelentett ez a rövidítés. „Soha nem voltam beteg. Egyetlen napot sem töltöttem betegszabadságon, így eszembe sem jutott, hogy gyógyíthatatlan beteg vagyok.” – magyarázza. „Amikor végleg kiderült, hogy szklerózis multiplexem van, az első kérdésem az volt: Kitől kaphattam el?” Szomorú felismerés volt Reginának, amikor megtudta, hogy a betegség genetikai eredetű. A lány egész központi idegrendszere gyul-

adás alatt állt. „Az orvos elmagyarázta nekem a betegség lefolyását. Megtudtam tőle, hogy erre a problémára gyógyszer még kilátásban sincs, csupán a tüneteket lehet enyhíteni, hogy életminőségem kevésbé romoljon. Nagyon elkeseredtem.”

„NEM KÍVÁNOM SENKINEK AZT AZ ÉRZÉST, AMIKOR RÁÉSZMÉL, EGY TÖNKREMENT TESTBEN RAGADT, AMELY RÁADÁSUL IRÁNYÍTHATATLAN.”

Regina tanúja volt, miként adja fel teste napról napra a harcot. „Egyre több problémám volt a rövidtávú memóriámmal. Nem emlékeztem rá, hogy öt perccel azelőtt hova pakoltam a tárgyaimat. A kancsalság következtében kettős látásom volt. Hullott a hajam. De ami a legrosszabb: éreztem napról napra veszítem el az irányítást a testem felett.” Regina koordinációs készsége leromlott. Az utcán majd később a lakásban is egyre nehezebben mozgott. „Sokan azt hitték, be vagyok rúgva, mert egy lépést sem tudtam tenni egyenesen. Már az utcára sem mertem kimenni.” – meséli elkeseredetten a lány.

A szklerózis multiplex egyik tünete az impotencia, azaz a szexuális vágy megszűnése, a szexuális inger hiánya. „Völegényem elhagyott. Az addigi életem teljesen összeomlott. Vissza akartam menni dolgozni. Élni akartam az addigi életemet, újra hasznosnak akartam érezni magamat, de be kellett látnom, hogy a munkával

járó stresszes életmód mellett nem lehet meggyógyulni.” – mondja a lány. „Rengeteg szklerózis multiplexes beteg dolgozik, próbálja folytatni korábbi egészséges életét. Ezt nem tartom helyesnek, ugyanis az idegrendszer leterhelésével csak tovább romolhat az állapotuk”

„EZEK A VÁLTOZÁSOK, MÁSONKÉNT ÉLETÉBEN JELENTÉKTELEN APRÓSÁGOKNAK TŰNNEK, ÁM NEKEM EZEK A PICI JAVULÁSOK HOZTÁK VISSZA AZ ÉLETEMET.”

Regina depresszióba esett a történetek miatt, ám a betegség elleni harcot sosem adta fel.

„Nem akartam elhinni, hogy nincs megoldás. Orvosokat, specialistákat kerestem fel. Drága gépeket vettem, de ezek csak ideig-óráig segítettek.” Eközben Regina folyamatos kezelés és szteroid kúra alatt állt, amelytől hízott. Végül júliusban találkozott az OLIMPIQ össejtszaporítóval.

„Annyi mindent kipróbáltam, gondoltam, miért pont erre a találmányra mondanék nemet.” Az Olimpiq már négy nap múlva meggyőzte Reginát. „Bevettem a kapszulákat, és éreztem, hogy történik bennem valami. A negyedik napon elmúlt a kancsalságom és velem együtt a kettős látásom. Majd utána napról napra jobban éreztem magam.” – meséli lelkesen.

„Korábban a nap 24 órájában képes voltam sírvafakadni. Nem mertem kimenni az utcára, száműzöttnek és magányosnak éreztem magam. Nem

értettem, miért pont velem történik ez.” Ám Regina azt vette észre, hogy a lakásban is könnyebben mozog. „Már alig bírtam járni, minden házimunka nehezemre esett, nehezen beszéltem, nehezen gondolkodtam. Nem kívánom senkinek azt az érzést, amikor ráésszél, egy tönkrement testben ragadt, amely ráadásul irányíthatatlan. Az OLIMPIQ egyheti szedése után, azonban éreztem újra van élet a lábamban. Kezdem visszanyerni a kapcsolatot a testemmel. Hihetetlen érzés, amikor újra azt teszi, amit én szeretnék: arra megyek amerre szeretnék, azok a hangok jönnek ki a számon, amiket szeretnék.” – lelkesedik Regina.

„VISSZAKAPTAM AZ ÉLETEMET.”

„Elmúlt az inkontinenciás panaszom, szexuális zavaraim is eltűntek, visszanyertem a beszédképességemet, megállt a hajhullásom, és a körmöm is erősödik. Fantasztikus látni, hogy újra fehér a körmöm vége, mint az egészséges embereknek.” Regina csak sorolja a „csodákat”, melyek az Olimpiq szedése alatt történtek vele. „Tudom, ezek a változások, mások életében jelentéktelen apróságoknak tűnnek, ám nekem ezek a picik hozták vissza az életemet.” – fakad ki a lány. „Fantasztikus, hogy újra tudok segíteni az édesanyámnak és a családomnak a házimunkában, anélkül, hogy kifáradnék. Képes vagyok beosztani az energiámat, ami eddig nem is volt! Mosogatok, főzök, takarítok.”

Regina újra kimerészkedik az utcára. Sétál édesanyjával, újra nyitott a világra:

„Egyre erősebb a lábam, egyre több erőm van. Nem sok kellett ahhoz, hogy tolokocsiba kerüljek, ám Szabó Lászlónak és kutatócsoportjának felfedezése megmentette az életemet. Az Olimpiq-nak köszönhetően újra élek. Napról napra erősebbnek érzem magam. Köszönöm!”

A KÉP CSAK ILLUSZTRÁCIÓ

„ÚJRA VAN KEDVEM TÁNCOLNI!”

GODÓ JÁNOS (64 ÉVES)

A KÉP CSAK ILLUSZTRÁCIÓ

NÉGY ÉVVEL EZELŐTT JÁNOS AGY-INFARKTUST SZENVEDETT, MELYNÉK KÖVETKEZTÉBEN JOBB OLDALI VÉGTAGJAI ÉRZÉKTELENNÉ VÁLTAK, JOBB ARCFELE LEBÉNULT. A KÓRHÁZBÓL HAZAÉRKEZVE JÁNOS HÓNAPOKIG CSAK JÁRÓKERETTEL TUDOTT KÖZLEKEDNI, ÉS AZ IS RETTENTŐ NAGY ENERGIÁJÁBA KERÜLT. „A FOLYAMATOS GYÓGYTORNÁNAK KÖSZÖNHETŐEN HÓNAPOK MÚLVA LECSERÉLHETTEM A JÁRÓKERETET EGY HÁROM LÁBÚ BOTRA, MELLLYEL ELEINTE NEHEZEBBEN MENT A MOZGÁS, HISZEN KEVÉSBÉ TÁMASZKODHATAM RÁ.” – MESÉLI JÁNOS, AKI MA MÁR SIMA BOTTAL VAGY ANÉLKÜL KÖZLEKEDIK.

JÁNOS ELMESÉLTE, HOGY NÉGY ÉVIG SZINTE MINDENT KIPRÓBÁLT AZ AKUPUNKTÚRÁN ÁT, A TERMÉSZETGYÓGYÁSZATON, A REIKI MASSZÁZSON KERESZTÜL, ÁLLAPOTA MÉGIS NAGYON LASSAN VAGY SZINTE SEMMIT SEM VÁLTOZOTT. „VOLTAK IDŐSZAKOK, AMIKOR ÚGY ÉREZTEM, FELADOM: BELE KELL TÖRÖDNÖM, HOGY TÖBBÉ NEM MOZOGHATOK, NEM ÉLHETEM OLYAN TELJESSÉGGEL AZ ÉLETET, MINT AZELŐTT” – VALLJA BE A FÉRFI.

János ennek ellenére nyitottan várta az új megoldásokat, hátha egyszer talál egy olyan lehetőséget, melytől életminősége egy kicsit javul. Négy hónappal ezelőtt ismerte meg az OLIMPIQ-ot, melynek szedése eleinte nem hozott változást. Ennek ellenére ő továbbra is kitartóan szedte a tablettát, hitt a módszer sikerességében.

„Apró szinte észrevétlen változások ösztönöztek, hogy bízzak abban, tényleg hatni fog a tablettá, és jobban érzem magam majd egyszer.” – meséli János. „Jobb arcfelem az agyinfarktus következtében lebénult. Kb. két hónapja ellátogatott hozzánk egy régi

ismerősünk, aki már nagyon régóta nem látott, és megdöbbent, amikor az arcomra nézett: szerinte nem látszik már az arcomon a jobb oldali bénulás jele. Ajkamat már nem biggyesztem, és a szemem körüli izmok is újra mozognak, ami mimikát ad az arcomnak. Ismerősöm szerint nyoma sincs a bénulásnak a mimikámban!” János örül ennek a visszajelzésnek, hiszen ő nap mint nap látja magát, így nehezebben veszi észre az apróbb változásokat.

„Ez a sikerélmény meggyőzőtt, érdemes tovább folytatnom az OLIMPIQ szedését, és tudtam, hogy türelmesebbnek kell lennem, hiszen négy éve tartanak az agyinfarktus következményei, így a regenerálódás is lassabb” – mondja János.

Az elhatározás után János egy másik változást is észrevett, melyre nem is számított: „Cukorbeteg vagyok. Nemrég az egyik vérvizsgálat során megdöbbentő eredményre lettem figyelmes: a cukrom már régóta 10-12 között stagnál, ám amióta az OLIMPIQ-ot szedem egyre javult. Mostanában már csak 6-ot mutat a vércukorszint mérő. Arról nem is beszélve, hogy emésztési problémáim is enyhültek, hasmenésem elmúlt” – örvendezik János.

Az összejtszaporító következtében János arról számolt be, hogy hangulatlángadozásai is rendeződtek. „Korábban sokat idegeskedtem, nyugtalan, feszült és rosszkedvű voltam. A tablettá szedése óta, másfél hónapja úgy érzem, mintha visszakaptam volna életerőmet és jókedvemet. Feleségem szerint is nyugodtabb, strapabíróbb vagyok, épp ezért nem vagyok már olyan ingerlékeny. Ennek nagyon örülök.” – lelkendezik János.

Az áttörés egy hónapja történt János életében. A tablettával szembeni türelme megtérült, elvárásai beiga-

zolódtak. „Másfél hónapja jobb lábam és lábfejem folyamatosan bizserog. Ez a bizsergő érzés bizony, sajnos fájdalommal is párosul. Sőt olykor úgy érzem az izmok ránganak a lábamban.” – meséli. Sokan kérdezik Jánostól, miért nem hagyja abba az OLIMPIQ szedését, hiszen fájdalmai vannak. Ám ő érzi, hogy a változások jó irányba haladnak. „Érzem, hogy ez a fájdalom, jó fájdalom. Olyan jellegű, mint amikor a kamaszok lábfájásra panaszkodnak a hirtelen növés miatt. Egyik orvos ismerősöm azt mondta a letapadt izmok és érzéketlen idegek regenerálódása bizony fájdalommal jár, hiszen nem használtam a lábamat már négy éve. Nem éreztem vele semmit, és most pedig érzek, még akkor is ha az kellemetlen olykor, tudom, hogy a javulást jelenti. Ráadásul jobb lábam ujjait, melyeket korábban képtelen voltam megmozdítani, szintén érzem, és be tudom őket hajlítani. Sőt olykor már bot nélkül is járok-kelek egy keveset a lakásban.” – lelkendezik János.

János felesége csodálatos történetet mesélt el. Szerinte ez mindent elmond férje állapotáról. Arról, hogy visszanyerte a reményt, az életkedvét, és kitartását:

„EGY HÉTTTEL EZELŐTT OTTHON ÜLTÜNK, AMIKOR A FÉRJEM MEGDÖBBENTŐ KIJELENTÉST TETT: TÁNCOLSZ VELEM? – KÉRDEZTE. ÉN ÖRÖMMEL MONDTAM IGENT A FELKÉRÉSRE, HISZEN FIATAL KORUNKBAN IS SZÍVESEN TÁNCOLTUNK EGYÜTT. JÁNOS KI AKARTA PRÓBÁLNI, HOGY TUD-E MÉG TÁNCOLNI. ANNYYIRA JÓL SIKERÜLT EZ A PRÓBÁLKOZÁS, HOGY EGY ÓRÁN KERESZTÜL TÁNCOLTUNK, ÉS BÁR ÉREZTEM, HOGY KEZE-LÁBA KICSIT GYENGÉBB, MÉGIS Ő VEZETETT TÁNC KÖZBEN. ÉS NEM IS AKÁRHOGYAN!”

A GYERMEK AJÁNDÉKA

GERGŐ 9 ÉVES, DE CSAK A NAPTÁRI ÉVEK SZERINT. AZ OXIGÉNHIÁNNYAL SZÜLETETT KISFIÚ SZELLEMLEG ÉS FIZIKAILAG IS VISSZAMARADOTTAN ÉL. OLYAN LELKI TEHER EZ A SZÜLŐKNEK, AMINEK FELDOLGOZÁSÁHOZ EGY ÉLET IS KEVÉS, MÉGIS EZ A GYERMEK NÉHÁNY HÓNAPJA VÁRATLAN, BÁR RÉGÓTA VÁGYOTT MÓDON AJÁNDÉKOZTA MEG SZÜLEIT. **AZ ÉDESANYA, MOLNÁR NOÉMI, ÉRTHETŐ MÓDON KICSIT ZAKLATOTT, MIKOR ARRÁ KÉREM, BESZÉLJEN KISFIA, -AHOGY Ő SZÓLÍTTA GERGIKE- BETEGSÉGÉRŐL, DE KÉSZSÉGGEL ÁLL E NEHÉZ TÉMA ELMESÉLÉSE ELÉBE.**

Mikor derült ki a születési rendellenesség?

Már a kórházban. Koraszülésem párosult azzal, hogy bár már a reggeli órákban szivárogni kezdett a magzatvíz, csak késő este császároztak meg. A kisfiam nagyon alacsony súllyal született és a hosszú vajúdás alatt rengeteg agysejtje pusztult el. Ezt még a kórházban diagnosztizálták, már ott kellett szembesülnünk a tragédiával: sérült a mozgásközpont és a szellemi rész is.

Hogy élték meg mindezt?

A szomszédom nem ismert meg, mikor kijöttünk a kórházból, annyira megviselt ezzel az életre szóló nehézséggel való szembenézés, illetve akkor még inkább csak próbálkozás. A valódi szembenézés az évek során történt, mikor láttuk gyermekünk fejlődési nehézségeit.

Mik voltak ezek?

Szellemileg a beszédkézségben való súlyos lemaradás és az értelmi képességek gyengesége, fizikailag pedig az, hogy járássegítő gépet kell használnia, a lépkedéshez, ülni csak kocsiban tudott, a végtagjaiban pedig a finom mozgás nem fejlődött ki, főleg a jobb oldalán. Kezdetektől arról szólt az életünk, hogy kerestük a megoldásokat, melyek lehetőséget jelenthetnek kisfiunk javulásához.

Mikkel próbálkoztak?

Először is a Dévényi Anna féle masszírozási módszerrel, amiről tud-

tuk, hogy nagyon sok gyereknel eredményes, de nálunk sajnos három év alatt sem segített. Aztán jártunk a Pető intézetbe is, de mivel az ülésig sem sikerült eljutni, nem tudtak tovább foglalkozni velünk. Most egy olyan napközi otthonba járunk, ahol nagyon lelkiismeretesen foglalkoznak Gergikével. És nem rég próbáltunk egy mágnesterápiás módszert, ami az agy sérült területeit kezeli, valamint tartozik hozzá gyógytorna és masszírozás is, s mindez két havonta egy hetet vesz igénybe, gyakrabban nem is lehetne alkalmazni. Végül három és fél hónappal ezelőtt hallottunk az összejt kapszuláról, amit azóta szed a kisfiam.

Hány kapszulát szed Gergő naponta?

Eleinte csak egy adaggal kezdtük, de az utóbbi két hétben (Szabó László tanácsára) felemeltük a négyszeresére. Látható eredmények körülbelül az első három hónap után mutatkoztak a gyereknel, nem csak a mozgását, de a szellemiségét illetően is.

Mik ezek a változások?

Ezidáig, mivel nem tudta megtartani a hátát, nem tudott ülni sem, és most tud, méghozzá nagyon szépen. A mozgása pedig sokkal koncentráltabb lett. És ami igazán megdöbbentő, elkezdte használni a jobb kezét is. Legutóbb azt vettem észre, hogy a csipeszes dobozból – a csipeszek a kedvenc játékaik – egyenként szedi elő a csipeszeket a jobb kezével. Mikor kikapolta az egész dobozt arra számítottam, sírni kezd, hogy pakoljam vissza. De nem, ezt is megcsinálta ugyanazzal a kezével.

És a szellemi fejlődés miben mutatkozik meg?

Úgy vettem észre, hogy kinyílt a kis értelme. Egyrészt többet beszél, másrészt elkezdett kérdezni és érdeklődőbbé vált. Eddig inkább csak ismételte, amit hallott, vagy tanult verseket mondott. Most sokkal tudatosabban beszél, érdeklik a miértek. Önálló gondolatai vannak, így tudom a legjobban megfogalmazni a fejlődését.

Mennyire elégedettek ezzel az eredménnyel és mit várnak, remélnak a továbbiakban?

Egy anyának, akinek ilyen beteg gyereke van, minden egyes lépés, ami afelé mutat, hogy talán a gyereke valaha el tudja látni magát, óriási eredmény. Főleg ilyen rövid idő alatt. Nem tudom, megtörténhet e, hogy Gergike egy napon önállóan tud majd járni, de nagyon szeretném. Bízom benne, hogy az összejt kapszula további segítséget nyújthat ebben. Én nem tudom úgy elmagyarázni, mint egy orvos, de ha jól értettem a kapszula mechanizmusát, akkor ennek a terméknek a hatására képes a meglévő sejtek tevékenysége megszokozódni, és ha ez így van, akkor jó irányba haladunk a cél felé. Szerencsénk van a kisfiunkkal, mert a sérült gyerekek, betegsükből adódóan sajnos sokszor agresszíven viselkednek, ő viszont nagyon jólelkű, rengeteg szeretetet ad. És az a fejlődés, amivel most megajándékozott minket, nem csupán csodálatos, de felébreszti bennünk a reményt arra, hogy egy napon képes lehet az önálló életre.

„CÉLOM A BALATONI ÖBÖLÁTÚSZÁS”

SZÁSZ MÁRK (30 ÉVES)

SZÁSZ MÁRK SZKLERÓZIS MULTIPLEXÉT 1997-BEN DIAGNOSZTIZÁLTÁK A KATONASÁGON. MÁRK BAL OLDALA EGYIK NAPRÓL A MÁSIKRA ZSIBBADNI KEZDTE. ELŐSZÖR BAL LÁBFEJE, MAJD LÁBSZÁRA VÉGÜL COMBJA IS ZSIBBADT. MÁSNAPRA A FIÚ TESTÉNEK BAL OLDALA MELLKÖZÉPIG ÉRZÉKETLEN LETT.

Márk másnap elment a katonaság gyengélkedőjébe, hogy az orvosnak beszámolhasson pana-szairól. „Eleinte örültem, hogy egy kicsit pihenhetek a katonaság alatt, aztán később, amikor az orvos a kivizsgálás után rögtön befektetett a kórházba, kezdtem rájönni, hogy itt komolyabb dologról lehet szó” – meséli Márk.

Először nem nevezték nevén Márk betegségét, a fiú fel sem fogta, mi történik vele. „Az orvosok csak a konkrét vizsgálatok után, a biztos eredményekkel a kezükben jelentették ki: SZKLERÓZIS MULTIPLEXEM VAN.” Márk erre egyáltalán nem számított. Teljesen ledöbbsent, mikor megtudta gyógyíthatatlan betegségben szenved.

„Volt egy időszak az életemben, amikor úgy éreztem, meg fogok halni. Évekig a kétségbeesés gyötört. Éreztem, ahogy testem egyre jobban leépül, és én nem tudom megállítani. Ez a tehetetlenség érzés halálfélelemmé nőtte ki magát” – emlékezik vissza Márk.

A fiú csak az utóbbi 3 évben fogta fel, mit is jelent, mivel is jár ez a betegség. „Végül felvettem a kesztyűt a szklerózis multiplex ellen. Ekkor végre én is elfogadtam magamat olyannak, amilyen vagyok. Bár ez nem jelenti azt, hogy beletörődöm.” – ma-

gyarázza Márk, aki rettentő szerencsésnek érzi magát, hogy betegsége miatt nem vesztette el szeretteit, barátait. „Az ismerőseim mindvégig mellettem álltak. Tartották bennem a lelket, sőt a munkahelyemen is válllvetve kiálltak értem kollégáim. Telefonos call-centerben dolgozom a háttér munkálatokon. Én úgy fogalmazok: kinőttem már, hogy diszpécser legyek. Szerencsés vagyok, hogy munkahelyemen is támogattak abban, hogy teljes életet éljek. Az, hogy mások elfogadják, erőt és önbizalmat ad. Már nem érdekel, hogy az ismeretlenek mit gondolnak rólam. Én ilyen vagyok. Akik fontosak a számomra, végig mellettem állnak.” – meséli.

Sokan tanácsolták már Márknak, hogy fogadja el betegségét, erre azonban nem hajlandó. „Ha elfogadom, hogy gyógyíthatatlan betegségben szenvedek, az számomra olyan mintha fejet hajtának a szklerózis multiplex előtt. Ezt a szívességet nem teszem meg neki. Hiszem, hogy urrá tudok lenni a betegségen, és vissza tudom nyerni a kontrollt életem felett.” – mondja bizakodóan Márk.

A fiú korábban kettős látásban, koordinációs zavarokban, és a betegséggel járó megannyi, hétköznapi életet bénító tünetben szenvedett: „Megszűnt a hőérzetem. Képes voltam

tűzforró vízben mosogatni anélkül, hogy bármit is éreztem volna.” – meséli.

Az Olimpiq-ot Márk június vége óta szedi, és már a negyedik nap után érezte magán a változásokat. „JOBBLATT A HANGULATOM, MIÓTA AZ OLIMPIQ-ET SZEDEM jobb kedvű vagyok. Persze kézzel fogható változások is történtek: el-múlt a kettős látásom, jobban tudom irányítani a testemet, és beszédem is tisztább lett. Na és persze most már a hideg vizes csapot is meg kell nyitnom, ha mosogatásba kezdek!” – lelkesedik Márk.

„A kapszula visszaadta az életemet, és nem csupán azzal, hogy energikusabb vagyok, újra úgy érzem én dirigálok a testemnek, jobban látok, és még sorolhatnám. Szóval nem csupán a fizikai javulásoknak köszönhetően élek jobban. A kapszula visszaadta nekem a reményt! A reményt, hogy élehetek egy jobb, teljesebb életet, melynek én vagyok a főszereplője, és nem a betegség. Újra vannak céljaim!” – mondja Márk, aki fejébe vette, hogy jövőre indul a balatoni öbölátúszáson: „Ha a doktornó visszajön a nyaralásból, rögtön kozultálok vele a terveimről. Szeretném kikérni a véleményét, és szeretnék már most elkezdni edzeni, hogy jövőre valóra válthassam álmomat!” Sok sikert kívánunk hozzá! Reméljük, mi is ott lehetünk az öbölátúszáson, és kiabálhatjuk: „HAJRÁ MÁRK!”

